

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 126.529 van 17 december 2003  
in de zaak A. 128.847/XIV-12.409.**

In zake :       XXX,  
                  die woonplaats kiest bij  
                  Advocaten J. DURNEZ en E. GOFFIN,  
                  kantoor houdende te 3050 OUD-HEVERLEE,  
                  Waversebaan 134A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

---

**DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 31 oktober 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 1 oktober 2002 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als vluchteling te erkennen;

Gelet op de beschikking van 20 november 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. BOSCH die, loco Advocaten J. DURNEZ en E. GOFFIN verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur  
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,  
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegrondheid van het beroep.

1.1.1. Overwegende dat het eerste middel uit twee onderdelen bestaat; dat in het eerste onderdeel verzoeker laat gelden dat de bestreden beslissing genomen is met schending van artikel 6.1 van het E.V.R.M., meer bepaald van het erin vervat beginsel van de onpartijdigheid, doordat de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer, die de bestreden beslissing heeft genomen, al bij beschikking van 10 september 2002 het beroep als kennelijk ongegrond beschouwde, wat een inhoudelijk oordeel over de grond van de zaak inhield, terwijl er geen enkele twijfel of schijn mag bestaan dat de rechter een vooroordeel zou hebben; dat hij in het tweede onderdeel aanvoert dat artikel 57/12, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, welke wetsbepaling in zijn geval werd toegepast, het gelijkheidsbeginsel, gewaarborgd door de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, schendt waar het bepaalt dat de voorzitter of de gemachtigde bijzitter die geoordeeld heeft dat het beroep kennelijk ongegrond is, dit beroep zelf als alleenrechtsprekend lid mag behandelen, dat deze wetsbepaling aldus wat het beginsel van de onpartijdigheid betreft, een verschil in behandeling inhoudt in vergelijking met andere rechtszoekenden in burgerlijke, fiscale, strafrechtelijke en handelsgeschillen terwijl er voor dit onderscheid geen objectieve en redelijke verantwoording bestaat, dat hieromtrent een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof moet worden gesteld;

1.1.2.1. Overwegende dat artikel 6.1 van het E.V.R.M. in deze niet toepasselijk is daar de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen geen uitspraak over burgerlijke rechten en verplichtingen, noch over de gegrondheid van de strafvervolgning doet; dat het eerste onderdeel moet worden verworpen;

1.1.2.2. Overwegende dat het middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, niet voor het eerst voor de Raad van State kan worden aangevoerd; dat verzoeker heeft verzuimd dit middel te gelegener tijd voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen in te roepen; dat het tweede onderdeel niet ontvankelijk is;

1.2.1. Overwegende dat in het tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, (A) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, verzoeker laat gelden dat ten onrechte wordt gesteld dat de bewijslast omtrent de nationaliteit en identiteit in eerste instantie op hem rust, dat uit de onmogelijkheid stukken bij te brengen ten onrechte wordt afgeleid dat zijn relaas niet waar is en dat de betreffende de arrestaties van de vrouw afgelegde

verklaringen bezwaarlijk de tegenstrijdigheid dan wel de ongeloofwaardigheid van zijn relaas tot gevolg kunnen hebben;

1.2.2. Overwegende dat in de bestreden beslissing nergens wordt overwogen dat de bewijslast omtrent de nationaliteit en identiteit op verzoeker rust; dat zelfs indien de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen dit had overwogen, ze daarom de in het middel aangevoerde verdragsbepaling niet zou hebben geschonden; dat artikel 1, (A) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, definieert wat onder “vluchteling” moet worden verstaan, maar geen bewijsregels bevat; dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf rust; dat, zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, ook de asielzoeker moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is; dat in de mate van het mogelijke stavingsstukken onder meer omtrent de nationaliteit en identiteit moeten worden aangebracht; dat ook het tweede opgegeven weigeringsmotief -met name de mogelijkheid van een vestigingsalternatief buiten de regio van herkomst- afdoende de bestreden beslissing schraagt; dat kritiek op het eerste weigeringsmotief -de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas- op zich dan ook niet tot vernietiging van de aangevochten beslissing vermog te leiden; dat het tweede middel moet worden verworpen;

1.3.1. Overwegende dat in een derde middel, afgeleid uit de schending van de motiveringsplicht, verzoeker gewag maakt van een “verkeerde motivering in feite en in rechte”;

1.3.2. Overwegende dat er in het geheel niet wordt toegelicht in welk opzicht de motivering ondeugdelijk zou zijn; dat het derde middel te weinig is uitgewerkt om in aanmerking te kunnen worden genomen;

2. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het beroep wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien december tweeduizend en drie, door :

de HH.        A. BEIRLAEN,        kamervoorzitter,  
                 K. VANHOUTTE,        griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**K. VANHOUTTE.**

**A. BEIRLAEN.**